

SCÉNÁŘ

Toman Brod

1. Vstup

Pan Toman Brod prošel za 2. světové války dohromady třemi koncentračními tábory, ale jeho příběh začal za První republiky - 19. ledna 1929.

"Těch 10 let, co jsem prožil za 1. republiky, to byla jen iluze, my jsme ještě naštěstí nevěděli, co nás čeká, víte to je vlastně štěstí pro člověka, že do budoucnosti nevidí."

2. Vstup

Píše se červenec roku 1942, otec již nežije, a Toman s bratrem a maminkou jsou deportováni do Terezína.

3. Vstup

V prosinci roku 1943 se dozvídá o další cestě, o dalším přesunu, tentokrát do polského vyhlazovacího tábora Osvětim-Birkenau. I sem ho doprovází ještě maminka, bratr a stovky dalších obětí holocaustu.

4. Vstup

Byl čtvrtek 6. července 1944, krásný slunečný den, kdy přijíždí do Osvětimského tábora doktor Josef Mengele, aby uskutečnil selekci.

"To byl tehdy, takzvaný táborový lékař, Lagerartz, který měl pečovat o nemocné vězně. No, on to byl vrah, masový vrah, který se o žádné vězně nestaral, ale posílal je opravdu ty, který nebyli schopní, tak je posílal mávnutím ruky do

plynu, ale když jste ho poznali tehdy, tak na první pohled to byl slušný člověk, on se nikdy jediným slovem nikoho nedotkl, nikoho neurazil, nikomu nenadával, nikoho nebil, dokonce zdravil, hladil děti po vláskách, vždycky perfektní jako elegantní, nosil bílé rukavice, prostě byl to německý gentleman."

5. Vstup

Přichází čas selekce a s tím i otázka života a smrti.

"No a teď se stal zázrak, že jakýsi chlapec z té naší skupiny sebral odvahu a oslovil ho Herr Sturmbannführer nebo Lagerartz, my jsme zde ještě skupina chlapců, kterým není 16 let, jsme ještě zdraví a silní, takže nám prosím dejte, jsme ochotni pracovat, dejte nám šanci. Tento milý, líbezný, vlídný pan doktor Mengele, toho drzouna nezastřelil, ale opravdu uspořádal ještě poslední selekci pro ty kluky, kteří ještě nebyli šestnáctiletý v tom jednom bloku. No, opravdu mávnul na správnou stranu a já asi s 90 kluky jsem odešel na jednu stranu a okamžitě nás odvedli do jiného tábora."

6. Vstup

Rychle po selekci je Toman Brod přeřazen s dalšími 90 chlapci do pracovního tábora Gross-Rosen.

7. Vstup

Blíží se 2. září 1945 a s tím kapitulace Japonska a především konec 2. světové války, ale to bohužel neznamenal konec války pro pana Broda.

"Já jsem si vždycky představoval, že v Terezíně, jaká to bude sláva, jak se budeme radovat, jak se budeme objímat, jak půjdeme nějakým průvodem do Prahy, ale já jsem byl pak v tom 45. roce, v tak hrůzném stavu, že už jsem počítal ne dny, ale hodiny, jestli skončí válka dřív než můj život."

Poslední vstup (8.)

„Ještě, že člověk neví, co ho čeká,“ jak by řekl Toman Brod, který za svůj život dokázal mnohé. Prošel koncentračními tábory a přežil. Vystudoval vysokou školu. Založil rodinu. Napsal několik knih.

Na závěr bychom se s vámi chtěli podělit o motto pana Tomana Broda, které je velmi povzbuzující.

"Nikdy neposuzujte lidi podle náboženství, podle rasy nebo podle barvy pleti, ale vždycky jenom lidi slušné a neslušné, spravedlivé a nespravedlivé, hodné a zlé, vinné a nevinné."